

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obo/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013895293
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1013895293.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: NO.1118 LIMITED, 6-7 Pollen Street, London W1S 1NJ, Veľká Británia, reg.6393483, proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamateyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874, o náhradu ujmy v sume 1.112,02 eur, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. decembra 2015, č. k. 13Cb/2/2013-286, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 10. decembra 2015, č. k. 13Cb/2/2013-286 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením z 10. decembra 2015, č. k. 13Cb/2/2013-286 návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou došlou na súd prvého stupňa 9. augusta 2013 sa domáhal zaplatenia náhrady ujmy v sume 1.112,02.-eur.

Na pojednávaní dňa 8. decembra 2015 predložil žalobca súdu písomný návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 4Cb/2/2014. Návrh žalobca odôvodnil tým, že v obdobnej veci (skutkovo aj právne) bolo rozhodnuté rozsudkom dňa 5. novembra 2015. Uvedený rozsudok nie je právoplatný, pričom súd posudzoval aj aktívnu legitimáciu žalobcu v konaní pred Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Podľa názoru žalobcu je vyriešenie tejto otázky zásadnou aj v prejednávanej veci.

Súd prvého stupňa skúmal, či podľa ust. § 109 ods.2 písm. c/ O. s. p. môže prerušiť konanie, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Prvostupňový súd konštatoval, že je pravdou, že v konaní sp. zn. 4Cb/2/2014 bola riešená otázka, ktorá môže mať význam pre toto konanie, ale otázku aktívnej legitimácie žalobcu v konaní pred Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou je oprávnený posúdiť súd aj v tomto konaní a preto návrh žalobcu na prerušenie konania v súlade s ust. § 109 ods.2 písm. c/ O. s. p. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prvostupňový súd

nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Podľa § 109 ods.2 písm. c) O. s. p. jeden z dôvodov fakultatívneho prerušenia konania, ku ktorému nepochybne dochádza aj v prípade existencie prebiehajúceho súdneho konania bol v prejednávanej veci splnený. Poukázal na konanie, ktoré nie je právoplatne skončené na KS v Bratislave sp. zn. 4Cb/2/2014. Ide o žalobu o náhradu ujmy vo výške 175,71.-eur s príslušenstvom s identickými účastníkmi konania. Keďže vo vedenom súdnom konaní je potrebné posúdiť existenciu, resp. neexistenciu zákonom obmedzenej možnosti vymáhania pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktorú už riešil KS v Bratislave v súdnom konaní sp. zn. 4Cb/2/2014, výsledok súdneho konania má význam pre rozhodnutie súdu aj v tomto konaní. Preto súd v rozpore so zákonom zamietol žalobcov návrh na prerušenie konania de facto výlučne z dôvodu, že relevantnú otázku je oprávnený posúdiť aj sám konajúci súd vo vedenom súdnom konaní. Prerušenie konania podľa § 109 ods.2 písm. c) O. s. p. spočíva najmä v hospodárnosti konania a jednotnosti právneho posudzovania skutkovo a právne identických právnych vecí a otázok. Odvolateľ má zato, že prerušením konania by nebolo neprimerane zasiahnuté do práv žalovaného ako povinného subjektu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu v zmysle ust. § 212 ods.1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods.2 O. s. p. a následne dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 109 ods.2 písm. c) O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Z vyššie citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že ide o fakultatívne prerušenie konania. Prítom nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť, ale o otázku, ktorú je síce konajúci súd oprávnený vyriešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov je vhodnejšie vyčkat' na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu.

Teda nie je povinnosťou súdu prerušiť konanie podľa ust. § 109 ods.2 písm. c) O. s. p., k takémuto postupu je súd viazaný vlastnou úvahou, či v danej veci je vhodnejšie vyčkat' na rozhodnutie iného orgánu, keďže konajúci súd je oprávnený vyriešiť otázku významnú pre rozhodnutie súdu ako otázku predbežnú aj sám.

Prerušenie konania môže spôsobiť porušenie základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní pred všeobecným súdom, ktoré sú prerušené. Podľa rozhodnutia ústavného súdu I.ÚS 142/04 pri rozhodovaní o sťažnostiach pre porušenie základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov treba rozlišovať, či došlo k prerušeniu konania pred všeobecným súdom z obligatórnych dôvodov (§ 109 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku) alebo fakultatívnych dôvodov (§ 109 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku). Ak bolo konanie pred všeobecným súdom prerušené z obligatórnych dôvodov vyplývajúcich z ustanovenia § 109 ods.1 O. s. p., nemôže dochádzať ku zbytočným priet'ahom, kým tieto dôvody trvajú. To neplatí v prípade konaní prerušených z fakultatívnych dôvodov vyplývajúcich z ustanovenia § 109 ods.2 O. s. p., kde ústavný súd musí skúmať, či nečinnosť všeobecného súdu je dôvodná, teda, či nebolo povinnosťou všeobecného súdu pokračovať v konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na nález ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 142/04, keďže navrhované prerušenie konania, ktorému by súd vyhovel, by mohlo byť spôsobilé privodiť zbytočné priet'ahy v súdnom konaní, pretože konajúci súd je oprávnený vyriešiť túto otázku ako otázku predbežnú, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ust. § 219 ods.1 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.